

נושמת

רגע החשיפה בו הכל סוגר
לוחץ על הנשמה
אך בסופו משחרר ומקל
לחוות את הבושה הפחד וההסתרה
התמודדות וחיים בין אור לחושך
על אומץ הלב וההחלטה
לצאת לאור ולספר את הסיפור שלך...
ופשוט לנשום.

על ציר הסרגל בין קצה לקצה פרושים כולנו..בדרגות שונות של מכאובי הנפש
כחברה אנו צריכים להיות קשובים מכילים לא לשפוט ולחרוץ גורל
עלינו לחבק את הנכות השקופה הזו,
כי אין לדעת מתי היא תפקוד את האדם הכי חזק בעולם.

את השיר כתבתי לה ובהשראת אומץ ליבה של רונית, רוניתה אזולאי חברה אהובה, אחות מהנשמה
גדולה ומיוחדת במינה

כשיום אחד אזרה אומץ וחשפה התמודדות של שנים עם הנפש חשיפה לעיני כל, חשיפה אמיצה
ומפחידה בו זמנית.

ביום החשיפה היו לנו כמה שיחות
ושיחה אחת ובה משפט אחד חשוב שנאמר ממני אליה
וממנה אליי שהביאה ליצירה:

”את קולטת שזו הפעם הראשונה שאת ישנה עם עצמך ולא עם מסיכה ”

מיד רוניתה אמרה לי מאמי .. ”זה משפט של שיר”
ובך היה ניתקתי את השיחה וכתבתי את השיר כמו שהוא במילותיו ולאחר מספר ימים הלחנתי
והעיבוד המתין להבשלה לזמנו הנכון.

אחרי החשיפה הדברים התגלגלו כל כך מהר...עבורה ומיד הייתה כתבה במאקו על הצעד האמיץ
שלה.

מצורף קישור לכתבה על החשיפה שהתפרסמה במאקו
שווה לקרוא ולהפנים מי זו רוניתה אזולאי.

<https://mobile.mako.co.il/health-wellness/mental-health/Article-47d48df075ee361006.htm?sCh=b98237799aa76410&pId=5483675>